

Allah'ın Kulu Olduğumuzu ya Hiç Öğrenemedik ya da Unuttuk

Prof. Dr.-Ing. Şenel ERGİN

“Sadece bir cenaze namazı kılmadık. Biz aynı zamanda bütün insanlığı insanlığından utandıracak bir vahşete şahit olduk. Bize ne oldu ki zalimlerin, zulmün yaraladığı mazlumun zalimi olduk. Bize ne oldu ki, biz vicdanımıza ve merhametimize sığınan bebeğin katili olduk. Bunun üzerinde hepimiz düşünmeliyiz.”

Prof. Dr. Mehmet Görmez
Star Gazetesi, 09.07.2017, s. 16.

Düşünüyorum..

Olayın doğrudan taraflarını tanımıyor ve tüm boyutlarıyla “Suriye Konusu”nu da bilmiyorum. Nedeni ne olursa olsun kendisi vahşet olan olayın, Türkiye’yi iç savaş durumuna kaydırmayı planlayan aklın, bir “servis operasyonu” olup olmadığını da konumum gereği bilemem.. Bunların tümü bilinmeden olay değerlendirilemez.

Ancak, Prof. Dr. Görmez’in yukarıda Gazete haberine dayanarak verilen sözlerinin karar vurgusu taşıyan bir genelleme olduğunu söyleyebilirim. Yazımın başlığı da bu genellemeye yanıt olduğunu düşünen ve karar vurgusu taşıyan başka bir genellemedir. Saptamalar derde deva olur mu.. kısa erimli düşünülürse olmaz..

Prof. Dr. Görmez, Ülke’nin egemenlik sınırları içindeki nüfusun fiili yaşam niteliğinin mana boyutunun kalplerde ve zihinlerde nasıl kurulduğu ile ilgilenen “devlet memurları”nın sevk ve idaresinden sorumlu bir Kurumun, Diyanet İşleri Başkanlığı’nın Başkanı’dır. Üstüne İlâhiyat Alanında taşıdığı bilim unvanı nedeniyle, ülkede yaşamın kalplere ve zihinlere yerleşen mana boyutundan da doğrudan sorumludur. Ben kendi alanımda taşıdığım bilim unvanımı böyle taşıyım. Kişi ömür boyu kendini hırpalarcasına çalışabilir, olumlu pek çok şey de yapabilir, bazen de gücü yetmeyebilir.. ama bütün bunlar kişiye taşıdığı sorumluluk karşısında özür oluşturamaz. Sorumluluk makamında oturma talihsizliğidir bu, ki işte taşınan “Prof. Dr.” unvanları da böyle sorumluluk makamlarından biridir. Bu unvanlar büyük unvanlardır.. sıradan kişiler bunu taşıyamaz. Prof. Dr. Görmez’in de aynı şeyleri düşündüğüne eminim.

Gazetede haber yazısında sözü edilen gözyaşlarını da bu bağlamda anladım. Kırk yılı aşan aktif üni. yaşamımda bazı zamanlarda üni.’lerde yaşananlara tanık olduğumda, kendi yaşadıklarımda, bazen de Türkiye’nin durumlarını ve ellerimizin nasıl bağlandığını gördüğümde, yani yapacak bir şey olmadığında, güç olmadığında o yaşların akışına engel olamamışım. Ancak.. bunlar derde deva olmazlar.. Kişinin duyarlılığı kendine özür oluşturamaz.. Onun için gözyaşları gizlidir.

Tevekkül – takva – ihlas sahibi Müslüman olarak, yani iki dünyalı bir Müslüman olarak, tek dünya anlayışına sahip ve o tek fizikî dünyanın da bütününe sahip olmayı planlayan saldırgan bir aklın dolaylı dolaysız yaratacağı vahşete nasıl karşı konulabileceğini düşünmek, sıradan Müslümanları buna hazırlamak, Ülkeyi ve içinde yaşayanları korumanın etkili sistemini geliştirmek.. düşünen ve sorumluluk yüklenen aklın görevi budur..

Bunu da düşünüyorum..